

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Περὶ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν οὐδὲν ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα ἀνηγγέλθη ἀκόμη εἰς τὸ κοινόν, διότι οὐδὲν τετελεσμένον ὑπάρχει. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἡμέτεροι πολιτευταὶ τηροῦσιν εἰσέτι ἐπιφυλακτικὴν θέσιν καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸ κοινόν, προσπαθοῦντες, ὡς φαίνεται, νὰ συμβιβάσωσι τὰ λεγόμενα πολιτικὰ αὐτῶν συμφέροντα πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐκλογέων, διότι, ὡς ἐγένετο ἤδη γνωστὸν, τὴν φορὰν ταύτην καὶ οἱ ἐκλογεῖς ἔχουσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς πολιτείας τῶν πολιτευτῶν αὐτῶν, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη διετύπωσεν αὐτὰς σαφῶς καὶ ἐμφανῶς. Οὐδὲν ἦτον ἐγένετο μέχρι τοῦδε συνεννοήσεις τινὲς μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα κομματάρχων, αἵτινες δὲν κατέληξαν μὲν εἰσέτι εἰς ὀρισμένον ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἔθεντο τὰς θέσεις πληρεστέρας καὶ ἀμέσου συναρτήσεως, ἧτις πολλοὶ δὲν φαίνεται ἀκατόρθωτος. Πιστεύεται μετὰ τινος βεβαιότητος ὅτι οἱ πέντε βουλευταὶ ἡμῶν κ. κ. Π. Καλαμογυδάρτης Γ. Ρούφος, Ἄριστ. Κοντογούρης καὶ Ν. Κομματιώτης θὰ συμπράξωσι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, παραλαμβάνοντες δὲ ἐν τῷ συνδυασμῷ τῶν δύο ἄλλους ὑποψηφίους, θὰ ζητήσωσι τὰς ψήφους τῶν συνεπαρχιωτῶν τῶν ὡς ἡμᾶς ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων, μὲ δεδηλωμένον πρόγραμμα. Πιστεύεται πρὸς ἐπί τὸν συνδυασμὸν τοῦτον θὰ προσέλθῃ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν καὶ ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν ἡμῶν κ. Δ. Πατρινός, καθ' ὅσον καὶ οὗτος εἰς τὴν ἀντιπολιτευσὶν ἀνήκων μόνον ἐν συνδυασμῷ ἀντιπολιτευομένων δύναται νὰ ἔχῃ θέσιν συνεπῆ πρὸς τὰς ἰδέας του. Βίβαι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Πατρινός εἶχε προσεγγίσει ἐπ' ἐσχάτων πλείοτερον πρὸς τὴν ἀντιθετὸν γνώμην, τὴν ἀντιπροσωπευομένην παρὰ τοῦ κ. Θάνου Κανακάρη, φρονούντος ὅτι δὲν εἶναι πολὺ τερατώδες νὰ συγκροτηθῇ συνδυασμὸς ἐξ ἑτερογενῶν στοιχείων, ἐνέχων δὲ τὸν κ. Ἄντ. Ρικάρη, ὑπουργόν, καὶ ἄλλους ἀδιαλλάκτους τῆς κυβερνήσεως ἀντιπάλους, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Κανακάρη νὰ μὴ κατέλθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα προσωπικῶς καὶ, ὡς εἶπεν, δι' ἕδιον λογαριασμὸν, ἀμφίβολον ἴσως θεωρεῖται ἂν ὁ κ. Πατρινός ἐμμένῃ εἰς τὰς πρώτας ἀποφάσεις του. Ἐάν ἂν ἦς ἡλθεν ἐνταῦθα ὁ κ. Ρικάρης ἐπῆλθεν ἀλλοιωσὶς τις εἰς τὰς ἰδέας τῶν ἡμετέρων κομματάρχων, ἀγνωεῖται εἰσέτι, μέχρις ὁμῶς πρὸ ὀλίγου ὁ κ. Ρικάρης ἀπεκρούετο ζωηρῶς ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν πρὸς συνδυασμὸν συνεννοήσεων τῶν. Τοῦναντίον ὁ κ. Κανακάρης, ἐναντίον τῆς δεδηλωμένης γνώμης τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Ρούφου, ἀπ' ἀρχῆς ἐκλινεν ὑπὲρ τῆς μετὰ τοῦ κ. Ρικάρη συνεργασίας καὶ μέχρι τοῦδε δὲν παύεται ὑποδεικνύων ὅτι θέλει ὑποστηρίξει αὐτὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν.

Καὶ οὕτως μὲν ἔχουσι περίπου τὰ πράγματα τῶν ὑποψηφιοτήτων καὶ τῶν ἐκλογικῶν συνδυασμῶν, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἀδιάφορον περὶ τῶν ἐν τοῖς παρασκηνίοις συμβαίνοντων, δύο τινὰ ἐπιτακτικῶς ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν ζητούντων τὰς ψήφους του, πρῶτον ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς σκηνῆς ἕκαστος τῶν ὑποψηφίων νὰ ἐξέλθῃ μὲ ἀναπεπταμένην σημαίαν

τῶν ἰδεῶν του. δηλ. μὲ Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α σαφὲς καὶ ὀρισμένον, καὶ δεύτερον, ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελον τινὲς τούτων παρασταθεῖ ἐν συνδυασμῷ, νὰ μὴ συνδεθῶσιν ἵνα ἀναπαραστήσωσι κατὰ τοὺς σημερινούς καιρούς τὴν Χίμαιραν ἧτις εἶχε τοῦ σώματος τὰ μὲν ἐμπροσθεν λέοντος, τὰ δὲ μέσα αἰγὸς καὶ τὰ ὀπίσθεν δράκοντος.

Δημοτικά.

Ὁ Δήμαρχος ἡμῶν κ. Θ. Κανακάρης ἐπανερχόμενος εἰς ὀρθότερας σκέψεις, καταδειχθεὶς αὐτῷ πολυτρόπως ὑπὸ τῶν συνδημοτῶν του, ἐπανῆλθεν εἰς ὀρθότερας ἀποφάσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπὸ τοῦ Δημαρχικοῦ ἀξιώματος παραίτησίν του, ἣν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐμελέτησε καὶ διὰ τῆς ἐπομένης δηλώσεώς του, ἀνήγγειλε τῷ κοινῷ τὴν τελευταίαν ἀπόφασίν του τοῦ νὰ ἐμμένῃ δηλονότι ἐν τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ.

Συμπολιταί!

Ὡς καὶ διὰ ζωσὸς ἐδήλωσα Ἵμῖν μετὰ συγκινήσεως, ἐπαναλαμβάνω καὶ διὰ τῆς παρουσίας μου, τὴν ἀπειρὸν πρὸς Ἵμᾶς εὐγνωμοσύνην μου, διὰ τὰς πρὸς με ἐπανειλημμένως ἐκδηλωθείσας εὐλογίας καὶ τὰ ἐγκάρδια Ἵμῶν αἰσθήματα.

Ἀκολουθῶν τὰς πάτροπαραδότους τῆς οἰκογενείας μου ἀρχὰς καὶ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ προσκρούω εἰς τὴν τοσοῦτον ἐκπερασμένην ἐπιθυμίαν Ἵμῶν, τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δημοτικὴν διοίκησιν, ἀπεφάσισα, ἀναποκρινόμενος εἰς τὰ αἰσθητά σας, νὰ θυσιάσω ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν ἄλλην φιλοδοξίαν, ἐμμένων ἐν ἣ ἡ ψῆφος Ἵμῶν ἐτάξατό με θέσει.

Εἶθε δὲ, διὰ τῆς προόδου τῶν κοινοφελῶν ἔργων τοῦ δήμου, τῇ ἐξακολουθήσει τῆς Ἵμετέρας ὑποστηρίξεως καὶ συνδρομῆς, νὰ δυναθῶ νὰ προσκλήσωμαι νέα δικαιώματα εἰς τὴν Ἵμετέραν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν.

Ἐρρωσθε

9 Νοεμβρίου 1881.

Ὁ συμπολίτης Σας
ΘΑΝΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

Ἐφ' ὅσον ὁ κ. Δήμαρχος διεσκέπτετο ἀκόμη ἐπὶ τῆς παραίτησεώς του ὀρθὸν ἐκρίναμεν νὰ μὴ παρεντεθῶμεν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν σκέψεων του, καὶ νὰ ἀφήσωμεν αὐτῷ πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας ἥδη ὁμῶς ὀρθὸν ἐλήφθη ὀριστικῶς ἀπόφασίς τις δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν αὐτὴν.

Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Δημάρχου ἀν ἐπῆρχετο ἐν μέσῳ τῆς δημοτικῆς περιόδου καὶ πρὶν ἢ ἀχθῶσιν εἰς πέρας τὰ ἀρξάμενα καὶ συντελούμενα ἤδη δημοτικὰ ἔργα, εὐλόγως ἤθελεν ἐκληφθῆ ὡς λειποταξία καὶ ὡς πράξις ἐπιζημιωτάτη καὶ λειποταξία μὲν, διότι ὀρθὸν ὁ κ. Δήμαρχος ἐξητήσατο τὰς ψήφους τῶν συνδημοτῶν του, διὰ τὸ Δημαρχικὸν ἀξίωμα, ῥητῶς καὶ σιωπηρῶς ὑπεσχέθη νὰ πληρώσῃ πάντας τοὺς παρομαρτοῦντας τῷ ἀξίωμῳ τούτῳ ὄρους, ἐν οἷς βεβαίως περιλαμβάνεται καὶ ἡ νενομισμένη χρονικὴ διάρκεια αὐτοῦ πρᾶξις

δὲ ἐπιζημιωτάτη, διότι ἡ διοίκησις παντὸς ἰδρύματος, ἔχοντας πολλὰς ἀνάγκας νὰ θεραπεύσῃ καὶ πολλὰ συμφέροντα νὰ ἐξοικονομήσῃ, οὐσιωδῶς ὑφίσταται τὴν ἐπιρροὴν τῆς προσωπικότητος τοῦ διευθύνοντος, ὀρθὸν δὲ ἡ προσωπικότης αὕτη μεταβληθῆ, τὸ σύστημα προσκόπτει ὑφιστάμενον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἄλλοίαν ἐπιρροὴν καὶ οὕτω διασκοπόμενης τῆς ἐνότητος τῆς ἐνεργείας, ἐπέρχεται σύγχυσις ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπιζημιὰ εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα.

Ἀμφότερα ταῦτα δὲν διέλαθον τὴν προσοχὴν τῶν συνδημοτῶν μας, διὰ τοῦτο ἐν ἀπάσαις ταῖς πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον παραστάσεσι αὐτῶν ὑπαίνιξαντο καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἕτερον. Φρονούμεν ἐν τούτοις ὅτι ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κοινῷ δὲν ὑπῆρχεν οὗτος μόνος ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς μελετωμένης παραίτησεως τοῦ κ. Δημάρχου, ἀλλ' ἐν αὐτῇ ὑπελάμβανεν ἀκόμη ἡ ὑπόνοια μὴ ἡ παραίτησις αὕτη ἦτο καὶ περιφρόνησις πρὸς τε τοὺς δημότας καὶ τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα, ἐκείνους μὲν ἐκλαμβανόμενος ὡς ἑτεροκίνητα ὄντα, τοῦτο δὲ, ὡς βῆκος συρόμενον ἢ ἀποριπτόμενον κατ' ἀρέσκειαν καὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις ἡμεροβίων πολιτικῶν συμφερόντων.

Κυτῶς ὁ κ. Δήμαρχος διὰ τῆς διαμονῆς του ἐν τῇ ἀρχῇ ἔσωσεν ἑαυτὸν παρομοίῳ μορφῶν καὶ συγκαίρομεν αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ἂν δὲ παρέμεινεν ἐν τῇ ἀρχῇ, οὐδεμίαν ὀφείλεται αὐτῷ χάρις, οὐδ' ἐξαιρετικὰ εὐχαριστία διότι ἐπραξεν ἀπλῶς τὸ καθήκον του καὶ ἐνέμεινεν εἰς τὰς ὑποσχέσεις του ἀς ἐπὶ λόγῳ τιμῆς καθωμολογήσατο ἐξαιτούμενος τὰς ψήφους τῶν συνδημοτῶν του, τὸ δὲ δημοτικὸν ἀξίωμα δὲν εἶναι τιμὴ ἐκ τῶν ἐλαχίστων, ἵνα θεωρηθῇ θυσία ἢ ἀπόφασίς τὸ νὰ φέρῃ τις αὐτὸ ὡς βῆκος. Τὰ αἰρετὰ ἀξιώματα παρ' ἡμῖν ἔχουσι τόσους καὶ τόσους ὑποψηφίους καὶ τόσους μετὰ πόθου προσβλέπουσιν εἰς αὐτά, ὥστε οὐδέποτε διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ εὐρεθῶσιν ἔρημα ἀνδρῶν ἱκανῶν νὰ διαχειρισθῶσιν αὐτὰ πρεπόντως.

Ὁρθοῦ χαρακτηρισμοῦ δεῖται πρὸς ἐπί καὶ ἡ ἐκφραθεῖσα ἐκ μέρους τοῦ κοινῷ πολυτρόπως εὐχὴ ὅπως ὁ κ. Δήμαρχος παραμείνῃ ἐν τῇ ἀρχῇ, διότι καὶ αὕτη παραγνωριζομένη δυνατὸν ν' ἀγάγῃ εἰς συμπράγματα βλαπτικὰ διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ τόπου καὶ κακῶς νὰ ἐπενεργήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν τιμωμένων διὰ τῆς εὐχῆς ἐκείνης. Ὁ τόπος συγκινηθεὶς ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς παραίτησεως τοῦ Δημάρχου καὶ ἐκφράσας αὐτῷ λίαν ἐκφραστικῶς τὴν εὐχὴν ὅπως μὴ ἐγκαταλείπῃ τὴν θέσιν του, ἐν ἣ ἔταξεν αὐτὸν ἡ ψῆφος τῆς πλειοψηφίας, δὲν ἐξήρτα διὰ τούτου τὴν εὐμερίαν τοῦ δήμου καὶ τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ ἐξ ὀρισμένης προσωπικότητος, οὐδ' ἐφαντάζετο ὅτι ἀποχωροῦντος τοῦ νῦν ἰθύνοντος τὰ τοῦ δήμου ἐκ τῆς θέσεώς του, ἤθελον ἐπακολουθήσει τὸ χάος καὶ ὅτι ἐκ τούτου μεγίστη ἐπέκειτο τῷ τόπῳ συμφορὰ, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὁποίας ἤρχετο ἐκλιπαρῶν τὴν μεγάλην χάριν παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, νὰ εὐδοκήσῃ δηλονότι νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ τιμιτικωτάτῃ θέσει ἐν ἣ ἀνήψωσεν αὐτόν. Τοιαύτη ὑπόθεσις ἤθελεν εἶσθαι ἐξευτελιστικὴ διὰ τὸν τόπον καὶ ἤθελε δείξει τοὺς δημότας, ταπεινὴν ἔχοντας γνώμην περὶ τῆς τοῦ τόπου ἀναπτύξεως καὶ ζωτικότητος.

'Ο τόπος δ'α τής εύχης ην εξέφρασε ποικιλοτρόπως εδέχθημεν αφ' ενός επιδοκιμασίαν τής πορείας του δημοτικού άρχοντος και επαινον επί τή επιδόσει του, όπερ μαρτυρεί λαμπρώς περί τής αναπτύξεως του παρ' ημίν δημοσίου φρονήματος, αφ' άλλου δ'α τής επιδοκιμασίας εκείνης ήθελε να ενθαρρύνη αυτον εν τω καλω σταδίω, άλλα δι' αμοφότερων όμως τούτων επενθύμιζε τώ κ. Δημάρχω τα καθήκοντα ατινα πανδημώς ανέλαβε και εδεικνυε απαρέσκειαν επί τή μελτωμένη αποχωρήσει' εάν η απαρέσκεια αυτη δεν διευτώθη εν ειδει διαμετριάς, τουτο όφείλεται εις τήν των χρόνων ημών άβροφροσύνην ήτις έλεπτινε τον τρόπον του μέφραθαι και έλικρινείν μετά παρησίας και, ως είπειν, άποτόμως τας πράξεις και τα βουλευματα των άλλων, κατά πρόσωπον αυτων.

Υπο ταίωταιον τινά επαίνω δέον και ο κ. Δήμαρχος να εξαγγίση την επί τή ειδίσει τής παραιτήσεως του έκφρασιν του τόπου, διότι άλλως κινδυνεύει να μη άντιληφθί τούτης όρθως και να εξαγάγη εξ αυτης σφαλερά προτίσματα. Είς τήν έκφρασιν ταύτην θεβαίως δέον ν' αποδώση μεγίστην αξίαν και να την θεωρήση πολιτιμωτάτην άμοιβήν των μόχθων του, διότι τιαυτή τις εστίν άλλή να μη υπολάβη έαυτον ού μόνον άναγκαϊον τω τόπω, άλλα και αναπόφευκτον, ού άνευ ουδέν έστι γαίνεθαι των δεόντων, και επί τής ιδέας ταύτης επαναπαυόμενος, ή υπ' αυτης ούστρη λατρευόμενος πάσης ν' ανταποκρίνηται εις τήν γνώμη των εύφρονούντων. Τούναντίον, ή έκφρασι των περί αυτού αγαθών φρονημάτων των συνδηωτών του, εκδηλωθείσα τόσον έμφανώς και ανεξαρτήτως, πάσης προς τή πρόσωπον του χαριστικής διαθέσεως ή κομματικής επιρείας, δέον να γείνη αμείωτο εράσμιος υποχρέωσις, όπως αφ' μόνον, ότι καθεστ. τα φρονήματα εκείνα, άλλα και να δεχθή ως άδισκομητόσθελή αυτά δια τής μελλούσης πολιτείας του. Ουδέν άλλο μάλιστα προαοκείται εκ τής αφ' αντιστοιχίας και τών φιλοτιμίαν του κ. Κωνσταντίνου κατ' όσον εναυτοσθησεν.

Τα ανωτέρω δέον υπνηθίσουν ημίν ο πόθος του να μειώσωμεν τήν αξίαν τής επ' εσχάτων απονεμηθείσης τιμής τώ κ. Δημάρχω ημών εκ μέρους των συμπολιτών μας; άλλ' ή επιθυμία του να χαρακτηρησθώσιν όρθως και άκριβώς τα γένομενα, να μη ταυτίζωμεν και ελαττώσωμεν κατά τινος τρόπον, δεύσει τήν αξίαν τής εν τώ δήμω των έκπτε ημών απολυτιμωσύνης, εις καταπελά, ομιλουμένην, δι' ενά τρητων, ούδ' εφ' έξι μόνον, και έχουσαν αποδρητικας ιδιαιτητας. Φραζόμεν δ'επει' ε δ'όρθως εφρακτικη συμβεβηκει γένομενων, μακράν τού να ελαττωθί τήν αξίαν αυτων, καθίσταται αυτην πολυτιμωτέρα.

Η συμβουλή του κ. Π. I. Χαλκιοπούλου προς τους σταφιδοκτηήνας.

Εν τώ Αδελφ' τής 27 Οκτωβρίου ο κ. Χαλκιοπούλος εδ' ημιν ούσεν τινας κρίσεις περί σταφιδας εν γένει, και καταλήγει ευχόμενος να διαγενόσθαι τή κλαδευείας προσπαθήσασιν οι ιδιοκτηηται να μειώσωσι τήν εν τω μέλλοντι παραγωγήν.

Εφ' αλειται, νομίζομεν, ο αξιωσίμος κ. Χαλκιοπούλος φρονών υπ' ή εφετεινή αύξησις τής παραγωγής όφείλεται κυρίως εις το πλεονεκτητικόν κ' κλαδευμα (αποληπτόν) εκ τής πλεονεξίας των κτηνηατιών προς παραγωγήν αφουανώτεραν, επί τή προσδοκώμενη καλή ζήτησει κατα τήν εφετεινήν έσοδήϊαν. Πλειστάκις και άλλοτε, και προ άλλων ετηών, φασιάται προσδοκίαι δεν ελλείψαν από τούς κτηνηατίας, ούχ' ήτιον το κ' κ' α δ'ε υ τ ή ρί δεν ήδυνθ' ή τότε να χορηγήση αύξησιν τοςούτων έκταρτων. Και κατ' αυτό τό παρελθόν ετος άπ' αρχής αι προσδοκίαι υπ' ήγον ήσαν φαίδραλ και αξιοιοι περί τής τούτ' άρχης του καρπού και τής καλής ζήτησεως του, ούχ' ήτιον ή έσοδεία εκείνη (του 1880) απέθει ελαττώση κατά 2 εκατομμύρια περίπου τής του προηγούμενου 1879. Μεγίστη δέ πύσαν των παρελθούσων έσοδειών υπήρξεν ή του 1878, α-

νελθούσα εις 213 εκατομ. ενω ή εκ τής Γαλλίας ζητήσις τότε εύρίσκετο έτι κυφορουμένη.

Έντευθεν δήλον ότι ο λόγος τής εφετεινης αύξήσεως δεν είναι ή κλαδευσις, άλλα το μέν αι γένομεναι κατ' ετος νέα έμφυτεύσεις, το δε ή φυγική εύφορία, ήτις κατά διαλείρηματα εκάστοτε ανθραίνεται εις άπαντα τα προϊόντα. Η έσοδεία του παρελθόντος έτους γνωστών ότι υπήρξεν ελλιπής, και ένεκα φυσιολογικών αίων και ένεκα άλλων βλαβών και δι' και του άνθρακος. Ήθετος ένεκα τής ανομβρίας του χειμώνος και τής υπερβολικής και όλως έκτακτου αύχημρότητος του θερους, και ή ποιότης και το πόνον τής παραγωγής επαυσιθίτως εβλάθησαν, ενω ή καρποφορία και ή γονιμότης των άμπελων ήτο πλήρης.

Η εκ του κλαδευματος τεχνητή αύξησις, και αν τις τιαυτή υπήρξη, είναι μηδαμινή εν τω συνόλω τής έσοδείας, και όλως πρόσκαιρος. Δίαν όρθως παρατηρεί ο κ. Χαλκιοπούλος λέγων ότι το πολύ δύο έτη θα ώφελήγη, ο πλεονεκτητών εκ του κλαδευματος ιδιοκτηηται, το δε πρόσκαιρον τούτο κέρδος θέλει αποτίσει ύστερον εκ τής αναπαυέκτου και δι' όλεθρίας εξαντλήσεως τής άμπελου, και μάλιστα τής ήδη γεφιλέας. Τούτο και ο έλάχιστος των άμπελουργών γινωρίζει εκ πείρας, ή δε όρθοφροσύνη του γεωργου περί τα τιαυτα είναι ικανή εγγύησις κατά τής απειλουσης έντευσεν ζημίας του.

Άλλ' ανεξετάστως του αιτίου τής αύξήσεως τής παραγωγής μας, ως ίδωμεν αν ο εξ αυτης κίνδυνος κρίσεως τινος του προϊόντος, είναι τοςω εγγυς ήδη, ως φοβείται ο κ. Χαλκιοπούλος.

Πέρυσιν ή παγκόσμιος κατανώσις ανήλθεν εν συνόλω εις 104,500 τόνους, ήτις περί τα 222 εκατομμύρια. Έάν δεχθώμεν ως δεδομένον ότι ή εφετεινή έσοδεία είναι 240 εκατομ. έχομεν πλεονασμα 18 εκατομ., προσθέτοντες δε εις ταυτα το κατά τήν έναρξιν τής εφετεινης συγκομιθής κατάλοιπον εν ταις διαφόροις τής κατανώσεως άγραρξίς εκ 17,000 τόνων (35 εκατομ.) έχομεν κατάλοιπον κατ' το τέλος τής παραγωγής χησεως 53 εκατομ. ως εγγίστα. Το κατάλοιπον τούτο είναι ελασσον του κατά το τέλος τής χησεως του 1880 απολειφθέντος εκ 59 εκατομ., καιτοι μικροτέρας τής έσοδείας εκείνης ύσης. Ομολογουμένον δ' ήτιον ότι είναι άξιον λόγου. Έάν όμως λάβωμεν υπ' όψιν τήν εκ Γαλλίας ζήτησις, ήτις προβαίνει σπουδαίως αύξουσα κατ' ετος άπ' 9000 τόνους ανωθουσα περίπου εις 19,000, και ότι κατ' τήν αυτην αναλογίαν θα λάβη περί τούς 30,000, εφέτος, θέλωμεν ίδει ότι τ' ως ανωτέρω υπόλοιπον των 53 εκατομ. περιβριθίκατατ' εις έλλαιτον του ημίσους του ποσού τούτου. Τούτο δε χωρίς να υπολογίσωμεν τήν προϊούσαν έπίσης κατανώσιον εν τώ Αγγλία και τή Αμερικη. Ούτω θα έχωμεν περίσσειμα εις το τέλος τής παρούσης χησεως εν άπάσαις ταις άγοραις περί τούς 10,000 τόνους. Το τοςούτον κατάλοιπον εσται το ελασσον των από ε ι κ ο σ ι π ε ν τ α ε τ λ α καταλοιπων, εξαίρεσει δύο μόνον ετων, και τούτο εν τή μεγίστη των τέως έσοδειών μας.

Αλλ' ή Γαλλία θα εξακολουθήση έχουσα πάντοτε ανάγκην του σταφιδοκαρπού μας; Είς τούτο αυτοι οι ειδήμονες των Γάλλων μας άπαντώσιν, αποφαινόμενοι ότι και αν ποτε ή φυλλόζηρα εκλείψη τής Γαλλίας, και ο τόπος επανέλθη εις τήν προτέραν των είνων παραγωγήν, ή ανάγκη τής χησεως του ημετέρου προϊόντος, ως οίνοποιητικης ύλης θα ύφίσταται, και δια του χρόνου θα εύρηνηται. Η κατανώσις του γαλλικού είνου είναι τόςον παγκόσμιος, και καθ' εκάστην τοςούτω προάγεται, ώστε και το διπλάσιον τής οίνοπαραγωγής τής Γαλλίας θα εύρίσκεν ετοιμόν εζόδευσιν. Άλλως τε ή εν Γαλλία αναπτυχθείσα όλως νέα βιομηχανία τής κατασκευής οίνων εκ σταφιδος, καταβαλοσθα κολοσιαία κεφάλαια εις τήν επιχείρησιν ταυτην, δεν είναι δυνατόν να σβύση εύκόλως. Άλλά και αν δεχθώμεν ότι δυνατόν να εκλείψη εκ Γαλλίας, εισίν άλλαι γώραι όπου ε αι-

νος είναι βαρύτιμος, και όπου ή βιομηχανία αυτη θα εύρη προθύμους μιμητάς και εύρ' σάδιον ένεργείας.

Έκ τούτων έπεται ότι ή τύχη του προϊόντος ημών εν τή παρούση αυτου αφουαία εστιν εξησφαλισμένη επί του παρόντος, χάρις τή Γαλλική βιομηχανία και μόνον εις έμπορικην αύξομείωσιν τής αξίας δυνατόν να υποκείται, χωρίς όμως να εμίσταλ' εις μέγαν και κρίσιμον κίνδυνον τούς σταφιδοκτηήμονας.

Καταλήγομεν εν συμπεράσματι, ότι καιτοι ή περί γεναιίας κλαδευσεως γνώμη του κ. Χαλκιοπούλου είναι καλλίστη συμβουλή δια τήν καλλιέργειαν, ούδ'όλως όμως συμμεριζόμεθα τήν εύχην του του να μειώσωμεν τόν γεωργικόν μας πλούτον, περτορίζοντες εκουσίως τήν καλλιέργειαν και τήν παραγωγήν του πολυτιμωτέρου των προϊόντων μας. Εύχόμεθα μάλλον να ένωσση ή Κυβέρνησις πόσον όφειλει να προστατεύση το προϊόν τούτο, και το άπαλλάξη των υπερόγκων εν τω έξωτερικω φόρων, ότι ή περαιτέρω έτι αύξησις αυτου θα ήτο αύξασις του πλούτου ημών.

Εν Πάτριας 3 Νοεμβρίου 1881.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Προχθες Τετάρτην άφικετο ένταυθα ο κ. Αντ. Ρικάνης, ύπουργός επί τής Δικαιοσύνης και τέως βουλευτής τής επαρχίας ημών, κατέλυσε δ' εν τή οικία του πενθερου του αξιωσίμου κ. Π. Παπαδιαμαντοπούλου, εν ή πρόσέρχονται εις έπίσκεφν του αί ποπικαι άρχαι, και πλήθος εκ των ημετέρων συμπολιτών. Ως φαίνεται, ο κ. Ρικάνης ήλθεν ένταυθα σκάπ διακυολύνη τήν βουλευτικην ύποψηφισιτήτα του και να καθορίση τήν θέσιν του εν μέσω τής επικρατούσης παρ' ημίν μέχρι σήμερον κομματικής κινήσεως.

Διά Β. Διατάγματος από 30 Οκτωβρίου ε. π. ε. ποπικαι άρχαι, και πλήθος εκ των ημετέρων Συμβούλια εν ταις πρώτευουσαις των επαρχιών τήν 28 ένεστώτος μηνός.

Ο κ. Παναγ. Καρατζας προταθεί παρα του ημετέρου Δημοτικού Συμβουλίου ως δημοτικός εισπρακτωρ του δήμου ημών, διωρίσθη τούτος υπό του ύπουργείου και όρκισθεις ανέλαβε τα εαυτου καθήκοντα, εις α πεποιθώμεν ότι θέλει διακριθί, κεκτημένος όλα τα προσόντα τής θέσεως του, μακράν πείραν, τιμιότητα και χρηστότητα. Εν τή προαγωγή ταυτη του κ. Καρατζα μετά χάρις διαβλέπομεν τήν καθιέρωσιν καλλίστης άρχής εν τω δημοτικω ημών συστήματι, τήν άμοιβήν δηλονότι των τιμών και φιλοτιμών ύπαλλήλων και τήν βαθμιαίαν αυτων προαγωγήν εφ' όσον δείκνυνται άξιοι αυτης, ανεξαρτήτως άλλων συστάσεων και άλλων εκδουλεύσεων, άρχή ήτις επικρατούσα δύναται να καθορίση τήν ύπηρεσίαν εκ των ρύπων τής και να συντελέση εις μέρφωσιν ύπαλλήλων ικανών και φιλοτιμών δια τούτο πολλήν άπεδώκαμεν άπ' αρχής σημασίαν εις τον διορισμόν του κ. Καρατζα και ήδη ειλικρινώς συγχαίρομεν τώ κ. Δημάρχω και τούς κ. Δημοτικούς Συμβούλους επί τούτω.

Ο κ. Κ. Κωνσταντόπουλος Εισαγγελεύς παρα τώ ένταυθα Έφετείω κατ' αίτησιν του απηλλάγη τής ύπηρεσίας, προθέμενος ν' αποδυθί κατά τον προσεχή εκλογικόν άγώνα εις τήν επαρχίαν Μαντινείας εξ ής κατάγεται. Ο κ. Κωνσταντόπουλος επί μακρά έτη διατελέσας εν τή δικαστική ύπηρεσία, πολλήν κέκτηται πείραν των καθ' ημάς πραγμάτων, δι' ένδελεχους δε μελέτης έν τριθής γενόμενος των τής ημετέρας νομοθεσίας άτελειών, πλειστα και πολύτιμα φέρει έφόδια, ώστε να κριθί αξιος ν' αντιπροσώπευση εν τή βούλη τούς συμπολίτας του και να καθέξη εδραν μεταξυ των νομοθετών του Κράτους. Εν τή μακρά αυτου ύπηρεσία ο ανώτερος ούτος λειτουργός πικράν εσχ'ε θεβαίως πείραν, ως και πάντες οι συνάδελφοι αυτου, των επ' αντιστοιχούντων έμποδίων εις

την απρόσμενην της δικαιοσύνης κίνησην, ἐφ' ἧς θεμελιώται ἡ ἔννομος τάξις καὶ ἡ πολιτισμικὰ τῶν ἀτόμων ἐγγύχαις, ὑπερ πάντα δὲ ἄλλον ἀνεμέτρησεν ἵσως τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ ὅπερ προσφίεται τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ ὅταν τὸ πηδάλιον τῆς δικαιοσύνης ἐκφεύγῃ τῶν χειρῶν τῶν αὐτῆς λειτουργῶν, τὸ δὲ σκάφος αὐτῆς πηδαλιούχεται ὑπὸ ἀλλοτρίων αὐτῆ καὶ ἀνευθύνων προσώπων, κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις οὐχὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων, ἀλλ' ἄλλων δευτερευόντων τοιαύτην δὲ κεκτημένος πείραν ὁ κ. Κωνσταντόπουλος σπουδαίαν δύναται νὰ προσεγγίξῃ τῇ πολιτείᾳ ὑπερρεστῶν εἰσερχόμενος ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐργαζόμενος ἀποτελεσματικῶς πρὸς χειραφέτησιν τῆς δικαιοσύνης ἐκ τῶν καταθλιβόντων αὐτὴν παγξῶν ἐπιτροπῶν. Τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εὐλόγως ἀναμέλλομεν παρὰ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οὐ ἀπιδοθῆ, εἰς αὐτὴν μετὰ τῆς ἰστορίας ἐκείνου ὅπερ ἐμπνεῖται ἐπὶ τέλει εἰς τὰς ἀδυσπρόδικα καρδίᾳ ἢ ἐπὶ μακρῶν χρόνων ἀγάλλεται, ἐκ τροπῶν καὶ παρρησιῶν πραγμάτων ὑποκαταστάσεων ἐν τῇ πολιτείᾳ τὰ εὐθῆα καὶ τὰ νόμιμα ἐλλικρινῶς δόξει εὐχόμεθα ὑπερ τῆς ἐπιτυχίας τῆς δημόσιας ἀποκομιδῆς. Τὴν πλείστον χρόνον τῆς μακρᾶς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου διήμησεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ἐάν τις πολλὰκις εὐθέτως ἐν τὴν πικρὰν ἀνάγκην νὰ αἰτιαθῶμεν αὐτῷ ἄδυναμιαν χαρακτῆρος καὶ ἐλλείψιν ἐπαρκῶς θάρρους διὰ τὸ ἀπεπαισθημένον εἰς τὰ περὶ αὐτὸν ἐκτροπὰ, ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πόλεως, ἀνεπείραστος ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν δυσχερειῶν πρὸς ἧς διανεκῶς ἐπάλλεν, οὐδ' ἀνομήθη ἄρα, ὅτι ἐκρίναμεν αὐτὸν ἐνίοτε αὐστηρῶς, ἀλλὰ καὶ τούτο, διότι πάντοτε τὸν ἐξεκρίναμεν διὰ τὰ φῶτα αὐτοῦ, τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἀνώτερον τῶν κοινῶν ὑπαλλήλων εἴτινες πρώτιστον αὐτὸν καθήκον, διὰ πολλοῦς λόγους, λογιζόμεναι τὸ πρὸς ἑαυτοῦς καὶ τούτῳ πρὸς μέτρον κρίνοντες τὴν ὑπηρεσίαν του εὐρομένον αὐτὸν ἐνίοτε ἐν τισὶν οὐχὶ ἀνεπίμειπτον. Οὐδὲν ἦσαν οὐτὲ ἡμεῖς οὐτε ἄλλοις τίς ἐνταῦθα παρεγνώρισται τοῦ θεοῦ πόλλας καὶ ποικίλας τοῦ ἀνδρὸς ἀτομικὰς ἀρετὰς, τὴν προσηλοφίαν, τὴν ἐπιρρητικὴν εὐαγγελικὴν ἀρετὴν καὶ τὴν αἰσθημάτων του ἀληθινὰν ἐκεκλήθησαν ἐκ εἰς τὸν ἄλλον, ἔδρασαν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐκ τῆς πόλεως τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινού, παρ' οἷς ἀπερχόμενος ἐγκαταλείπει ἀσάφειαν, ἀναρμογὰς καὶ κενὸν ἀσαφὲς ναπλήρωτον.

— Ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ ἡμετέρου ὑδραγωγείου δὲν ἀπεκρίθη ἀθηρῶσιν, ἀφ' ἧς πᾶσι τῶν ἀποφιλωθέντων ἰσχυρῶν θεμάτων ἐπὶ ἀνεγκον βλάβην κατὰ τῆς πόλεως τὰς πηγὰς αὐστηρίαν του. Βασίμοι φόβοι ὑπερβύσθησαν διὰ τῆς πλημμύρας ἐκείνης εἰσεδυσαν ἐκ τῶν ὑδραγωγῶν σφληνὰς ποτάμια ὑλικά καθάριζαν αὐτοῦς εἰς διάφορα σημεῖα περὶ τὴν πόλιν, πόλλας δυσχερίας ὡς παρεπλάθη εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἡμετέρου ὑδραγωγείου.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐνὸς δ' ἀξιοτάτου ἡμῶν συμπολίτου κ. Σπ. Πράτικτας ἔμπορος ἐλλοθῶν τῆς λέσχης διευθύνετο εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπιτηθεὶς διὰ ἀσφάλου κατὰ τὴν κερὰν ἀποδοχῶν τινὸς ἐκ τῆς λέσχης τοῦ Σπ. Πραυτοπούλου ὄνομα, οὗτος ἀνέμενε αὐτὸν εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως καὶ μετ' οὗ δὲ κ. Πράτικτας ἐπιπαισμικὰς πινὰς διαφορὰς. Τὸ κτύπημα ἐπὶ τὴν ἀποκαταστάσιν τῆς πόλεως εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ παθόντος εἰς ἧς ἀπεβλήθη μεγάλη ποσότης κηρύσσει. Ὁ τρόπος αὐτοῦ τῆς λύσεως τῶν διαφορῶν ἐκπέφθη, ὡς εἶκος, κατὰ πληθύν καὶ παντες ὡκείραν αὐτὸν ἐκδηλούμενον τῶσαν θρασείως ἐν τῇ κεντρικώτερᾳ θέσει τῆς πόλεως καὶ κατὰ γρηγοῦ καὶ εὐπολήπτου συμπολίτου ἡμῶν. Ἐνὸς δὲ πάντες ἀνέμενον εὐλόγως τὴν τιμωρίαν τοῦ τολμητοῦ πλάρχου, παραδόξως ἐγένετο γνωστὸν ὅτι οὗτος ἐσπληνθίει ἐπ' αὐτοφύρω ὑπὸ χωροφύκος πινός, ἀφέθη ἀμέσως ἐλεύθερος καὶ οὕτω κατωφύσε τὴν ἀποδράσιν. Ὅτιν σέβεται ἡ χωρο-

φυλακὴ τὴν ζώην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν. Τότε ἐρωτῶμεν πρὸς τί ὑπάρχει; Τοῦ περιστατικὸ τοῦτο δέον νὰ δοθῇ ἀποχρῶσα ἐξήγησις διὰ νὰ μὴ ἐξηγηθῇ πρὸς βλάβην τῶν ἐπιτετραμμένων τῆς δημοσίας τάξεως.

— Μανθάνομεν ὅτι παρόμοιος τρόπος λύσεως ἐμπορικῶν διαφορῶν ἐζητήθη νὰ εφαρμοσθῇ τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ ἐν τινὶ ἐνταῦθα ἐμπορικῶ καταστάματι ἐνὸς ἔλαβε χώραν σκηνή τις οὐχὶ ἐπαινετὴ, πολλα προκαλοῦσα σχόλια. Ἡ σκηνὴ αὐτὴ καθ' ἣν καὶ πάλιν συνήθη κρατερὰ καὶ γρόνοι ἐδόθησαν καὶ ἀπληρέστα ἀνεπαίσθησαν τὴν χειριστὴν ἐνεποίησαν ἐντύπωσην παρὰ πᾶσι.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελεσθήσαν ἐνταῦθα ἐν συγγενικῷ κύκλῳ, οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Κικιογιάννη μετὰ τῆς καλλιστῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Σαβῆτα, Ουγατρὸς ἀρχαίου Ἰταλοῦ ἀξιοματικῶ πρόσφυγος τοῦ 1848 ὅστις ἐπότε εἶχεν ἀποκατασταθῆ ἐνταῦθα καὶ ὅστις ἀποθανῶν ἐγκατέλειπε παρ' ἡμῶν οἰκογένειαν τιμιμμένην.

— Ὁ ἐνταῦθα Τελωνὴς κ. Σίμος μετετέθη εἰς Σύρον, εἰς Πάτρας δὲ ἔρχεται ὁ κ. Διαμαντόπουλος.

— Μὲ δλον ὅτι πρὸ δύο μηνῶν ἤρξαντο τὰ μαθήματα τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων τῶ ἐνταῦθα πρῶτον ἐλλήνικόν σχολεῖον σπερείται εἰσέτι διδασκάλου βασι τῆς τάξεως, οἱ δὲ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντες μαθηταὶ χάουσαν πολῦτιμον χρόνον περιφερόμενοι εἰς τὰς ῥόδους καὶ παραλύντες. Τὸν διοριστὸν διδασκάλου ἐζητήσαν ἐπανεπιλημμένως καὶ οἱ διευθύνοντες τὸ σχολεῖον τούτων καὶ ἐνταῦθα ἀρχαί καὶ οἱ γονεῖς, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις περὶ ἄλλα τυρβάουσα δὲν ἔχει καιρὸν νὰ σκεπθῇ περὶ τῶσαν μικρῶν πραγμάτων. Εἶνε ἀληθῶς ἀξιόμειπτος ἡ ἐπὶ τοῦ παρεκείμενου ἀδιαφορία τοῦ ὑπουργείου, δι' ἧς περὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἀποροὶ παῖδες ἔχασαν ἡδὴ τὸ τέταρτον τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ οἱ πισθοδρόμησαν ἵσως κατὰ ἐν-έτος. Ἄλλ' ἀν τὸ ὑπουργεῖον, ὡς μὴ ὀφείλε, δεικνύσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄλογιστον ὀλιγωρίαν, διατί εἰς ἴσου δεικνύονται ἀδιάφοροι καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν; διατί δὲν ἀναφέρονται, ὡς πρέπει, παρὰ τῆς περιστάσεως; διατί δὲν προσκολληθαίμεθα εἰς τὸν ἐλλῆνα ἕνα ἄνευ ἀπὸ τῆς ἀπαιτητικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀσφάλειας τῶν ἐλλοθῶν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινού, παρ' οἷς ἀπερχόμενος ἐγκαταλείπει ἀσάφειαν, ἀναρμογὰς καὶ κενὸν ἀσαφὲς ναπλήρωτον.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ ὥραν 41 π. μ. ὁ κ. Ἡλιος Συνοδικὸς δικηγόρος ἐνώπιον ἐκκληστοῦ ἀκρατηρίου ἐμιλήσεν ἐπὶ μίαν ὥραν ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ ἐνταῦθα δημοτικῶ ὑεάτρου ἐπὶ τῶν σπουδαίων ζητημάτων ἀτινα παρήγαγεν εἰς τὸ μέσον ἡ διάλυσις τῆς βουλῆς καὶ αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν. Ὁ λόγος οὗτος τοῦ κ. Συνοδινῶ ἐπὶ ἀνηθῆ παρ' ἑλῶν καὶ ζωηρῶς ἔχειροκροτήθη, ὡς ἐνεχὼν μεγάλας τινας ἀληθείας ἧς πρέπει νὰ κατανοήσωμεν πάντες ἐάν θέλωμεν νὰ ἐγκαινίσωμεν ἐν τῇ πλατείᾳ περίοδον τιμιμωτέραν. Μετὰ πολλοῦ σθένους λόγου κατέδειξε τὴν σπουδαίτητα τῶν ἐπιχειμῶνων ἐκλογῶν καὶ τὰ καθήκοντα ἀτινα ἐπιβάλλονται ἡμῖν ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ ὥρα πολλά μετὰ θάρρους εἶπε περὶ τῶν συνδυασμῶν οὓς ἐχαρακτήρισε πρῆπόντως μετὰ πολλῆς χαρτολογίας κατετρηνεύσατο τοὺς πολίτευτας ἡμῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ αὐτῶν καὶ τοῦτο χωρὶς τὸ παράπαν νὰ πειράξῃ αὐτοῦς ἐν τῇ φιλοτιμίᾳ ἢ τῇ προσωπικότητι των: ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἐμίλια αὐτῆ τοῦ κ. Συνοδινῶ καὶ διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ σαφῆναιαν καὶ διὰ τὴν παρησίαν καὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐφυλολογίαν ἤτο τὶ τέλειον εἰς τὸ εἶδος τῆς καὶ ἐπεδοκίμασθη παρ' ὁλων. Ὁ κ. Συνοδικὸς ὑπεσχέθη ὅτι καθ' ἑκάστην Κυριακὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν θὰ ἐμιλή πρὸς τὸ πλῆθος περὶ σχετικῶν τῆ ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων ζητημάτων, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι εὐχαρίστως θὰ εἰ ἀκούσθαι πάν-

τοτε ἀπὸ τῶν συμπολιτῶν τοῦ καὶ οἱ πατριωτικοὶ μόχοι του δὲν θέλουσιν ἀποθῆ εἰς μάτην. Ὁ κ. Συνοδικὸς μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ θέματος του ἐπραγματεύθη ἐν παρόδῳ καὶ τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπασχολοῦν τὴν πόλιν ἡμῶν ζήτημα τῆς παρατιθέσεως τοῦ κ. Δημάρχου, ἐπραγματεύθη δὲ καὶ τοῦτο μετ' εἰλικρινείας τιμώσης αὐτὸν καὶ τὸ ἀνήγαγεν εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν, ἀπηλλαγμένον πάσης κολακευτικῆς ἢ χαριστικῆς χροιάς. Ἄνομολογῶς τὴν ἐν τῇ δημοτ. ἀρχῇ ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Κανακάρη, κατέδειξεν ὅτι οὗτος ὀφείλει νὰ μὴ παραιτηθῆ ἀλλὰ νὰ ἐμεῖνη ἐν τῇ θέσει ἑταξεν αὐτὸν ἢ κοινῇ ἐμπιστοσύνη καὶ ὅτι οἱ φρονούντες ἐκ τῶν συμπολιτῶν του οἱ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Δημάρχου ἤθελεν ἀποθῆ βλαπτικὴ εἰς τὰ δημοτικὰ συμφέροντα καθήκον ἔχουσιν, οὐχὶ νὰ τὸν παρακαλέσωσι νὰ μεῖνη ἐν τῇ ἀρχῇ, ἀλλὰ νὰ ἀπαιτήσωσι τοῦτο ἐν τῷ δικαίωματι των καὶ ἐν τῇ ἰδιότητι των ὡς δημοτῶν ὅτινες τὸν ἐξελέξαν Δημάρχον, ἐπειθυμίζοντες αὐτῷ τὸ καθήκον καὶ τὰς ὑποσχέσεις του.

— Μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας ὅμιλος πολιτῶν ἐν τῇ πλατείᾳ Ἐλευθέριου συνελήθη τῇ προσκλήσει τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἀξιολόγου ἐφημερίδος Ἐμπορικῶ Παρατηρητῆς διεσκεψθη περὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος, τῆς παρατιθέσεως δηλονότι τοῦ κ. Δημάρχου. Μετὰ βραχείαν ἀλλ' ἐκφραστικὴν προσελάλην τοῦ Συντάκτου τῆς ἰδίας ἐφημερίδος κ. Ν. Σταματοπούλου οἱ συνεληθέντες μετέδρασαν ἐν σώματι εἰς τὸ δημοτ. κατάστημα καὶ καλέσαντες τὸν κ. Δημάρχον ἐξέφρασαν αὐτῷ τὴν λύπην των ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς μελετωμένης παρατιθέσεως του καὶ τὴν εὐχὴν των ὅπως παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του πρὸς συντέλεσιν ὅσαν ἐργῶν ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ αἰσίως. Ὁ κ. Δημάρχος συγκινημένος ἀπήντησε πρῆπόντως καὶ ἠυχαρίστησεν ἐκ καρδίας τοὺς τιμῶντας αὐτὸν διὰ τοιοῦτων ἐνδείξεων συμπαθείας καὶ ἐπιδοκίμασίας.

— Διὰ νὰ διέλθῃ ἅπανα ἡ ἡμέρα αὐτῆ τῆς Κυριακῆς ἐν συνεχεί μερίμνην περὶ τῶν κοινῶν, οἱ ὑπαὐθα παρεπιδουμένοις Καλαβρυτινοῖς, συνεληθέντες ἀνεύθησαν τὸν ἐκλογικὸν αὐτῶν σύλλογον καὶ ἐν πατριωτικῇ, ἐπισημοῦσιν ἀνευθύνουσαν τὰ ἐκλογικὰ τῆς ἐπαρχίας τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐπιβάνθων πολυάρθμου Καλαβρυτινῶ πάντοτε μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἐν πνεύματι πατριωτικῆ ἀναμειγνύοντα. Ἐν τῷ συλλόγῳ τούτῳ ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἐπατάληψις τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος Ἐλευθέριου ἐξ ἧς θὰ μάθωμεν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς πράξεις τοῦ σώματος.

— Διὰ νὰ μὴ μένωσιν δὲ ἀμέτοχοι τῆς κινήσεως ταύτης τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν, οὐδ' οἱ ἐνταῦθα ἀλλοθῆνοι, ὁ παρ' ἡμῶν Ἰταλικὸς Σύλλογος τῆς Ἀλληλοβοήθειας διὰ τοῦ Πρῶτου τοῦ ἐπέδοτο τῷ κ. Δημάρχῳ ὑπόμνημα δι' οὗ ἐξαιρῶν τὴν ἐν τῇ δημοτικῇ διοικήσει ἐπιδοσίαν του, εὐχεται τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ διατήρησίν του, ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ τόπου, δὲ θεωροῦσι δευτέραν πατρίδα.

— Ἀνηγγέθη ἡ εἰς Τρίπλιον μετὰθεσις τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Βερέττα, ἀλλ' ἀνεστάλη ἡ κοινοποίησις αὐτῆς, διὰ μεταγενετέρας διαταγῆς, πρὸς τὴν ἐνταῦθα εἰσαγγελίαν τῶν Ἐφετῶν. Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Βερέττα, ὅστις διεχειλοῖσται τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν ἐνταῦθα μετὰ τιμιμότητος καὶ ζήλου πολλοῦ, λυπεῖ τοὺς παρ' ἡμῶν παρακολουθοῦντας τὴν κίνησιν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ ἀποδίδεται εὐλόγως εἰς τὸ ἀνεύδοτον αὐτοῦ ὅπερ διεπέλει, φαίνεται, εἰς ἀντίφωσιν πρὸς ἀλλότρια πολιτικὰ συμφέροντα, διὰ τοῦτο εὐχόμεθα ὑπερ τῆς ἀνακλήσεως τῆς.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 15 ἴσταμ. ὁ ἀρτι διοριστὸς ἱεροκήρυξ τοῦ Νομοῦ ἡμῶν κ. Ἀγαθάγγελος Ἀναγνωστόπουλος θὰ ἐμιλήσῃ τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἐδδαγγελιομοῦ. Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος διακρίνεται μετὰ τῶν ἱεροκλήρων τοῦ Κράτους, διὰ τὸ πρακτικὸν τῆς διδασκαλίας του καὶ καλλισταῖς συστάσεις φέρει ἐκ Ναυπλίας, ὅπου ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδίδαξεν. Οὐδ' ἐνταῦθα εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστος.

διότι παρά τῷ ἐνταύθα Γυμνασίῳ ἐμαθήτευσε πρό ἐτῶν καὶ ἱεροδιάκων διετέτεσεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἔκτοτε δὲ χαίρει παρ' ἡμῖν πολλὰς συμπαθείας διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ χρησιμότητα αὐτοῦ.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ ἡμῶν φίλου κ. Κωνσ. Δαβαροῦκα μετὰ τῆς καλλίστης καὶ χρηστῆς δεσποινίδος κ. Ἀνδριάνης Β. Παπαδοπούλου ἐμπόρου· παρ' ἀνυμφος ἦν ὁ κ. Στέφ. Βασιλείου· οἱ πολυάριθμοι φίλοι ἀμφοτέρων τῶν οἰκῶν πύχθησαν τοῖς νεονύμφος πᾶν καταθύμιον.

— Περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ ἔξωθι τοῦ καταστήματος Ἀδελφῶν Λιάλιου ὁ Δ. Ἀποστολόπουλος πρῶην μυλωθρὸς τοῦ καταστήματος τούτου, ἔνεκεν προηγουμένων ἀφορμῶν, ἐπετέθη κατὰ τοῦ Ἰωάνν. Ἀλμπάνη καὶ κατήνεγκε καίριον τραῦμα εἰς τὴν κεφαλὴν του διὰ ῥοπαλοῦ. Ὁ δρᾶστης δὲν συνελήφθη.

— Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης δευτέρας ὁ ἀστυνομικὸς κλητῆρ Χαρ. Σπυρόπουλος, ἐκπληρῶν τὸ καθήκον του, προσεκάλεσεν εἰς τὴν τάξιν τὸν χωροφύλακα Ἀθ. Μακρυγιάννην ὀργιάζοντα ἐν κραιπάλῃ ἐν τινὶ παρὰ τῷ Μαρκάτῳ ἀποκέντρῳ καφενεῖῳ (ἐξ ἐκείνων ἅτινα καμαρώνει ἡ ἀστυνομία) οὗτος δὲ ξιφολκίσας ἐπετέθη κατὰ τοῦ κλητῆρος καὶ τὸν ἐτραυματίσεν κατὰ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἠτοιμάζετο δὲ νὰ κατενέγκῃ καὶ ἕτερον κατ' αὐτοῦ κτύπημα, ὅπταν ὁ κλητῆρ προλαβὼν ἐτραυματίσεν αὐτὸν διὰ τοῦ ξίφους καιρῶς κατὰ τὴν κεφαλὴν.

— Τὰ πρό μῆνός δημοσιευθέντα περὶ τοῦ ἰδρυθησομένου Ἰταλικοῦ Παρθεναγωγείου, ἡδὴ βλέπομεν ἐκτελεσθέντα. Ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀριθμεῖ πλέον τῶν ἐξήκοντα κορασίων, ἅτινα ἐκ τῶν πολλῶν κόπων οὓς ἡ διευθύντρια δεσποινὴ Teresa di Chiara καταβάλλει, εὐλπιστοῦμεν ὅτι ἐντός ὀλίγου θέλομεν ἴδει ἐντελῶς μορφωμένα ὡς πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὰ ἐργόχειρα, καθὼς ἡ ῥηθισσα διδασκάλισσα δὲν φεῖδεταὶ οὐδενὸς κόπου ὅπως καταστῇ ἀξία τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἀποστολῆς. Διὰ τοῦτο εὐχόμεθα ἵνα μὴ παύσῃ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις παρέχουσα πᾶσαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεώς του, ὡς καὶ οἱ παρῆπιθιμούντες ἐνταῦθα Ἰταλοὶ, διὰ τὸ συμφέρον των.

— Ταχυδρομικά. Διὰ τῆς ἐπ' ἐσχάτων γενομένης μεταβολῆς τοῦ Δρομολογίου τῶν Ἀτμοπλοίων, καθ' ἣν πᾶσαι σχεδὸν αἱ γραμμαὶ ἐδιπλασιάσθησαν, τὸ ταχυδρομεῖον ἡμῶν κατέστη σπουδαιότατον κέντρον τῆς τοῦ Κράτους ἀλληλογραφίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν ἐργασία ἐδιπλασιάσθη τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ Ταχ. Γραφείου μένει τὸ αὐτὸ, τοῦτέστι δύο μόνον ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὅπως διατηρῶσι τὴν ὑπηρεσίαν εἰς πολὺ καλὴν σχετικῶς κατάστασιν, δικαιοσύνης ἅμα καὶ φρονήσεως ἔργον ἠθελεν ἐπιτελέσῃ ἡ κυβέρνησις ἡμῶν ἐὰν διώριζε δύο τουλάχιστον ἀκόμη βοηθοὺς ἐντριβεῖς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν· λέγομεν δὲ ἐντριβεῖς, ἐπειδὴ τὸ ταχυδρομεῖον μᾶς ἔχει ἀνάγκη οὐχὶ γραμματοκομιστῶν, ἀλλ' ὑπαλλήλων καλῶς οἰδότων τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν, καθ' ὅσον δὲν ἐπαρκεῖ μόνον ἡ γνωστὴ τιμότης καὶ φιλοπονία τῶν διευθυνόντων ἡδὴ αὐτῆν, ἀλλὰ χρειάζονται καὶ ὑπάλληλοι ἀρκετοὶ ὅπως διεξάγῃσι ταχέως καὶ ἀκριβῶς τὴν πλείστην πλεονεργασίαν τοῦ ταχυδρομείου ἡμῶν. Γράφοντες ταῦτα ἀνεξαρτήτως πάσης κομματικῆς ἀποβλέψεως ἢ οἰασδῆποτε συμπαθείας εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν θέλει δεόντως ἐκτιμῆσθαι τὴν ὀρθότητα τῆς παραστάσεως ἡμῶν καὶ πληρῶσθαι τὸ εἰρημένον κενόν. Φ.

— Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἐπὶ τῆς σπουδαίας ἀγγελίας ἣν τὸ ἐν Βιέννῃ τραπεζικὸν καὶ παραγγελίων κατάστημα τοῦ Μηνύτωρος τῆς Παγκοσμίου Τύχης, δημοσιεύει ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι τῶν «Συλλόγων». Εἶναι ἑκτακτὸς εὐκαιρία παρακινούσα πάντας ν' ἀποχωρίζωσι κατὰ μῆνα ἢ κατ' ἑβδομάδα μικρὰς ποσότητας ἐκ τῶν χάριν πο-

λυτελείας ἢ ἡδονῆς δαπανῶν αὐτῶν δι' ὧν ἀγοράζοντες ὁμολογίας Ἀποδόσεως τῆς Αὐτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Ἑγγείου Πιστώσεως τῆς Αὐστρίας δύνανται νὰ κερδίσωσι 100,000 φρ. πραγματικὸν πλοῦτον, καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ κινδυνεύωσι τὰ οἰκονομηθέντα ἅτινα δύνανται νὰ χρησιμεύωσιν ἀργώτρων.

Εἰδοποιήσεις.

ΜΟΔΙΣΤΑ ἔμπειρος περὶ τὴν κατασκευὴν γυναικείων πύλων καὶ φορεμάτων δέχεται καὶ ἐκτελεῖ παραγγελίας κατὰ τοὺς νεωτέρους συρμούς. Ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ κατοικεῖ εἰς τὴν παρὰ τὸν Ναὸν Παντανάσσης οἰκίαν τοῦ κ. Παντελῆ Χιότου ἢ Γκίκα.

Ἐπειδὴ, κακῶς διελαλήθη, ἰδίως ἐν Αἰγῶ, ὅτι μετετέθη εἰς Λάρισσαν, γνωστὸν ποιοῦμαι ἐφάπαξ ὅτι διωρίσθη καὶ θέλω μείνει ἀσ α λ ε ὕ τ ω ς τοῦ λοιποῦ ἐν Πάτραις ὡς δικηγόρος, πρόμος πάντοτε τοῖς πελάταις.

Πάτραι 5 Νοεμβρίου 1881.

Π. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ δικηγόρος.

Ἀπόσπασμα τῆς ἀπὸ 6 Νοεμβρίου ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως «Λάιος καὶ Μίλλερ» εἰσληγτοῦ Ἀθ. Ἀθανασοπούλου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν παρούσαν ἀίτησιν τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας «Λάιος καὶ Μίλλερ» διατάσσομεν τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐν τῇ ἀπογραφῇ τῆς 4 Ἰβρίου ε. ε. ἐμπορευμάτων ταύτης διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, διορίζομεν συμβολαιογράφον ἐπὶ τούτῳ τὸν Λεωνίδαν Κούκαν καὶ διατάσσομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς παρουσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 487 Ἑμπ. Νόμου.

Ὁ Εἰσηγητὴς

ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Εἰς τὸ λεπτομερικὸν κατὰ τὸ Παναγιώτου Μπουρδοπούλου, κείμενον πλῆσιον τῆς κεντρικῆς οἰκίας Κρεμύδα, ἐκομίσθησαν ἐκ Βιέννης καὶ ἄλλων τῆς Εὐρώπης μεγαλοπολείων, ὅπου ἐσχάτως εἶχεν αὐτοπροσώπως μεταβῆ ὁ αὐτὸς Παν. Μπουρδοπούλος, πλουσιώταται συλλογαὶ ἐπίπλων, ἥτοι: ἀρμάρια, βιβλιοθήκαι, γραφεῖα, κομὰ, νυκτῆρες, καταπέδες, πολὺθρόνοι καὶ διάφορα ἄλλα οἰκιακῆς χρήσεως, καταλληλότητα πρὸς διακόσμησιν αἰθουσῶν καὶ δωματίων, οἱ δὲ προσερχόμενοι εὐρίσκουσιν οὐ μόνον στερεότητα, ἀλλὰ εἰλικρίνειαν καὶ μετριότητα τιμῶν.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ

Τ Η Σ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΓΓΕΙΟΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἀναμφισβήτως ἀσφαλεῖς, οὐδένα ἀποφέρουσι τόκον ἀλλ' ἀντὶ τούτου, μετέχουσι 226 κληρώσεων ἥτοι 6 κληρώσεων ἐτησίως, αἵτινες θὰ λάβωσι χώραν:

Τὴν 3/15 Φεβρ. 3/15 Ἀπριλ. 3/15 Ἰουν. 4/16 Αὐγούστ. 3/15 Ὀκτ. καὶ 3/15 Δεκεμβρ.

ΕΚΑΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τὰ σπουδαῖα κέρδη ἀπὲρ δύνανται νὰ κερδίσωσιν αἱ Ὅμολογίαι αὗται Ἀποδόσεως εἶναι τὰ ἑξῆς:

50 Λαχνοὶ ἀνὰ 50,000 Φιερ. ἢ 110,000 Φράγκα

156 Λαχνοὶ ἀνὰ 45,000 Φιερ. ἢ 99,000 Φράγκα

206 Λαχνοὶ ἀνὰ 2,000 Φιερ. ἢ 4100 Φράγκα

206 Λαχνοὶ ἀνὰ 1,000 Φιερ. ἢ 2,200 Φράγκα

κτλ. κτλ. κτλ.

Πέμπτων τις 140 φρ. θὰ λάβῃ διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου, ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει, ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ

Ὅμολογίαν Ἀποδόσεως μετέξουσιν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐτέρας δαπάνης, τῶν 226 κληρώσεων.

Ἐκάστη Ὅμολογία Ἀποδόσεως θὰ φέρῃ πᾶς ὑπογραφὴς τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ τὴν σφραγίδα ἡμῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου θὰ συνοδεύηται ὑπὸ πομπητικῶν ἔγγυων ἐπισημοῦ τὴν γνησιότητα τοῦ τίτλου καὶ ὑπὸ ὁμολογίας 400 φρ. τῆς Οἰκονομικῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων.

Ὅπως καταστήσωμεν εὐκόλον τὴν ἀπόκτησιν τῶν τίτλων τούτων, τοὺς παραχωροῦμεν ἐπὶ πιστάσει, πληρωτέους ὡς ἀκολουθεῖ:

40	φράγκα	ἀπὸ	20/1	Σεπτεμβρίου	μέχρι	3/15	Δεκεμβρίου	1881
10	φράγκα	ἀπὸ	20/1	Φεβρουαρίου	μέχρι	3/15	Φεβρουαρίου	1882
10	φράγκα	ἀπὸ	20/1	Ἀπριλίου	μέχρι	3/15	Ἀπριλίου	1882
20	φράγκα	ἀπὸ	20/1	Ἰουνίου	μέχρι	3/15	Ἰουνίου	1882
20	φράγκα	ἀπὸ	20/1	Αὐγούστου	μέχρι	3/15	Αὐγούστου	1882
20	φράγκα	ἀπὸ	19/1	Ὀκτωβρίου	μέχρι	3/15	Ὀκτωβρίου	1882
25	φράγκα	ἀπὸ	19/1	Δεκεμβρίου	μέχρι	3/15	Δεκεμβρίου	1882

Ἀπὸ τῆς πρώτης πληρωμῆς τῶν 40 φρ. ὁ ἀγοραστὴς θὰ λάβῃ προ ὠρινῆν Ὅμολογίαν μετ' ἧς θὰ λάβῃ τὰ κέρδη τῶν κληρώσεων, ἀπολύτως ὡς εἴ ἦτο κάτοχος τοῦ πρωτοτύπου τίτλου. Ἀμα τῇ τελευταίᾳ καταβολῇ, καὶ εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς προσωρινῆς Ὅμολογίας, θὰ λάβῃ τὴν πρωτότυπον Ὅμολογίαν.

Ἀμα τῇ παραλαβῇ ἐκάστης πληρωμῆς, θὰ ἐηλοποιῶμεν τὴν λήψιν δι' ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς, ὅτι ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ὅρους ἀγοράζων πρέπει νὰ κερδίσῃ τουλάχιστον 100 φρ. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δὲν ῥοκινδυνεύει ἢ 40 φρ. μετ' ὧν θὰ μετέξῃ 226 κληρώσεων καὶ 226 φορές θὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα νὰ κερδίσῃ 400,000 φρ. κτλ.

Αὕτη εἶναι ἑκτακτὸς εὐκαιρία ἧς θὰ ἐποφελήσωσιν ἀναμφιδόλως οἱ φίλοι τῶν λαγείων, τοσούτῳ καλλόν, καθὸς εὐκόλως θὰ ἐννοήσωσιν ὅτι τρομιότερον εἶναι ν' ἀγοράσωσι τίτλον ἀσφαλέστατον καὶ ἀναμφισβητήτου τιμότητος καὶ μετ' οὗ, ὡς ἀνωτέρω ἔρρηθη, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΔΙΑΚΙΝΔΥΝΟΥΣΙ ΠΑΒΙΟΝ ΤΩΝ 40 φρ. ἀντὶ ν' ἀγοράσωσι γραμμάτια λαγείων διὰ 5, 6, 7 κληρώσεως στοιχίζοντα 120, 150 ἢ 200 μάρκας καὶ ὧν ἡ ἀσφάλεια μάλιστα δὲ ἡ τιμότης εἶναι πλέον ἢ ἀμφίβολος, διότι αἱ κληρώσεις ἐν γίνονται, γίνονται μακρὰν τῶν ἐπιβεβαιωμένων ὀφθαλμῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν πᾶς ἄλλοσος καθίσταται ἀδύνατος. Ἐνταῦθα ἐν Αὐστρίᾳ αἱ κληρώσεις ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΩΣ καὶ ΔΗΜΟΣΙΩΣ, εὐρίσκονται οἱ κατάλογοι τῆς κληρώσεως ἐν τῇ ΕΠΙΣΗΜῃ ἔφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ἀπάσαις ταῖς ἔφημερίσι τῆς Αὐτρο-Οὐγγαρίας, καὶ ἐν ταῖς πλείστασι τῶν ἔφημερίδων.

Ἡ ἔφημερίς ἡμῶν ὁ ΜΗΝΙΤΩΡ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΥΧΗΣ, ὅστις δημοσιεύει τοὺς ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ καταλόγους πάντων τῶν λαγείων καὶ λαγείων θὰ γέμνηται ΔΩΡΕΑΝ μέχρι τῆς 19/1 Δεκεμβρίου 1882, εἰς ἕκαστον ἀγοραστὴν τοῖς μετρητοῖς, ἢ ἐπὶ πιστάσει, μιᾶς Ὅμολογίας Ἀποδόσεως τῆς ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ Ἐγγείου Πιστώσεως τῆς Αὐστρίας. Πρέπει νὰ προσβῆσωμεν ὅτι ἀπὸ 20/1 Ἰανουαρίου 1882 ἡ ἐτήσια συνδρομὴ θὰ στοιχίζῃ μόνον 5 φρ.

Σήμερον ὑπάρχουσιν ἐν κυκλοφορίᾳ ἐν συνόλῳ μόνον 2000 Ὅμολογίαι Ἀποδόσεως τῆς αὐτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Ἑγγείου Πιστώσεως τῆς Αὐστρίας· κατὰ συνέπειαν εἶναι ἴσως περιρριμμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν ἡμῶν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ μᾶς διαβιβάσωσιν ὅσα τάχιστα τὰς ἀταγὰς των.

Αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ χρήματα, εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, χρηματόδεμα, συνάλλαγμα ὅπως ἐπὶ τινος ἀγορᾶς τῆς Εὐρώπης (ἢ γραμματόσημα διὰ μικρὰς ποσότητος) δέον ν' ἀπευθύνωνται ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει πρὸς τὴν Administration du MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE Vienne, Autriche,